

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 392/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. júna 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpenej advokátom Mag. Mgr. Marekom Parom, Gagarinova 10/A, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 28 P 92/2017 z 25. mája 2017, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKČNÝ ZNAČENIE] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2017 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mag. Mgr. Marekom Parom, Gagarinova 10/A, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 28 P 92/2017 z 25. mája 2017 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že napadnutým uznesením okresného súdu bola prenesená miestna príslušnosť súdu na rozhodovanie o návrhu otca na zmenu rozsudku vo veci úpravy práv a povinností k maloletým deťom sťažovateľky z dôvodu ich pobytu na adrese trvalého pobytu sťažovateľky, ktorý spadá od obvodu Okresného súdu Bratislava I.

Sťažovateľka v sťažnosti vyjadrila nesúhlas s prenesením miestnej príslušnosti podľa adresy jej trvalého pobytu na základe tejto argumentácie:

„Mal. deti sťažovateľky boli rozsudkom zverené do striedavej osobnej starostlivosti sťažovateľky a otca. Zverením do striedavej osobnej starostlivosti sťažovateľke i otcovi sa obaja rodičia podieľajú na starostlivosti o mal. spravodlivo vymedzeným časom. V čase starostlivosti sťažovateľky sa mal. deti zdržiavajú na adrese [REDAKOVANÉ] v obvode Okresného súdu Bratislava II. V čase starostlivosti otca sa mal. deti zdržiavajú na adrese [REDAKOVANÉ] v obvode Okresného súdu Bratislava II.

Obe mal. deti navštevujú základnú školu na [REDAKOVANÉ], v obvode Okresného súdu Bratislava II.

V súčasnej dobe sa mal. deti vôbec nezdržiavajú v obvode Okresného súdu Bratislava I...

Okresný súd Bratislava II založil svoju miestnu nepríslušnosť na konanie na adrese trvalého pobytu matky v obvode Okresného súdu Bratislava I. Okresný súd Bratislava II však neskúmal súčasné pomery mal. detí, či už prostredníctvom kolízneho opatrovníka úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava alebo školského zariadenia, ktoré obe deti navštevujú.

Ak by aj súd bral v úvahu adresu trvalého pobytu matky ako kritérium na založenie miestnej príslušnosti súdu, opomenul vziať v úvahu i adresu trvalého pobytu otca, ktorý sa rovnakou mierou stará o obe mal. deti a na ktorej mohol založiť súd svoju miestnu príslušnosť.

Smerodajná však mala byť pre súd tá skutočnosť, že v obvode Okresného súdu Bratislava II sa mal. deti zdržiavajú v prevažnej miere a preto vie najefektívnejšie ochrániť a zabezpečiť záujmy mal. detí v konaní.

Konaním Okresného súdu Bratislava II bolo porušené právo sťažovateľky na zákonného sudcu. Po pridelení veci náhodným výberom sudcovi Okresného súdu Bratislava I bude konanie vedené na nepríslušnom súde pred nezákonným sudcom.“

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti žiada, aby ústavný súd o nej rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že napadnutým uznesením okresného súdu bolo porušené jej základné právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, napadnuté uznesenie okresného súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, prizná sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 200 € a trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľka doručila ústavnému súdu 31. mája 2018 podanie, z ktorého vyplýva:

„V hore označenej veci sťažovateľky [REDAKOVANÉ] vedenej pred Ústavným súdom SR týmto zdvorilo oznamujem, že vzhľadom na ukončenie konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 28 P/211/2017 schválením mediačnej dohody súdom medzi rodičmi mal. detí... sťažovateľka berie sťažnosť... v celom rozsahu späť a netrvá na jej prejednaní.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť o. i. rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju sťažnosť späť (m. m. II. ÚS 38/96, II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľky.

V okolnostiach daného prípadu ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nehrozí, že základné práva a slobody sťažovateľky budú mimoriadne závažným spôsobom porušené, a preto neexistujú dôvody na nepripustenie späťvzatia sťažnosti.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd akceptoval prejav vôle sťažovateľky a konanie o jej sťažnosti zastavil podľa § 54 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2018